

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 7.12.2011
KOM(2011) 842 lõplik

2011/0415 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega kehtestatakse liidu välistegevuse rahastamisvahendite rakendamise ühised
eeskirjad ja menetlused**

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Üks komisjoni prioriteet seoses mitmeaastase finantsraamistikuga on lihtsustada õiguskeskkonda ning hõlbustada partnerriikidele ja -piirkondadele, kodanikuühiskonna organisatsioonidele, VKEdele ja teistele antava liidu abi **kättesaadavust**, kuivõrd see aitab saavutada määruse eesmärgi.

Lihtsustatud ja paindlikud otsustamismenetlused võimaldavad kiirendada rakendusmeetmete vastuvõtmist uute rahastamisvahendite rakendamisel ning seega ELi abi andmist, eelkõige riikides, kus on kriisi-, kriisijärgne või ebakindel olukord.

Peale selle hõlbustab finantsmääruse läbivaatamine, mis on eriti oluline välistegevust käsitleva erisätte tõttu, kodanikuühiskonna organisatsioonide ja väikeettevõtjate osalemist rahastamisprogrammides, näiteks eeskirjade lihtsustamise, osalemiskulude vähendamise ja toetuse määramise menetluste kiirendamise teel. Komisjon kavatseb kasutada määruse rakendamisel uue finantsmäärusega ette nähtud uusi paindlikke menetlusi.

Seda arvestades pakub komisjon välja mitu lihtsustatud ja ühtlustatud rakenduseeskirja ning -menetlust, mida kohaldatakse nelja geograafilise rahastamisvahendi – arengukoostöö rahastamisvahendi, Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi, ühinemiseelse abi rahastamisvahendi ja partnerluse rahastamisvahendi – ning kolme temaatilise rahastamisvahendi – stabiliseerimise rahastamisvahendi, demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi ning tuumaohutusosalase koostöö rahastamisvahendi – suhtes. Ühinemiseelse abi rahastamisvahendi ja Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi puhul nõuavad ühinemiseelse ja piiriülese koostöö erijooned aga täiendavaid konkreetseid rakenduseeskirju ja -menetlusi, mis erisätetena täiendavad ühises rakendusmääruses sätestatud eeskirju.

Rahastamissüsteemi eripära tõttu jäävad käesoleva määruse reguleerimisalast välja nii Euroopa Arengufond kui ka Gröönimaad käsitlev otsus.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

Üldsusega konsulteerimine

26. novembrist 2010 kuni 31. jaanuarini 2011 konsulteeris komisjon üldsusega ELi välistegevuse edasise rahastamise teemal. See protsess põhines elektroonilisel küsimustikul, millele oli lisatud taustadokument „Kuidas rahastada ELi välistegevust pärast 2013. aastat?“. Üldiselt ei näidanud vastused vajadust kehtivaid rakendusmehhanisme sisuliselt muuta, kuigi valdav osa vastajatest toetas rakendamise paindlikumaks ja lihtsamaks tegemist.

Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine

Komisjon vaatas asutusesiseselt läbi mitmesugused aruanded (hinnangud, auditid, uuringud, vahearuanded). Läbivaatamise käigus uuriti, mis toimib ja mis mitte, ning koguti kogemusi rahastamisvahendite ettevalmistamise kohta.

Läbivaatamine näitas, et praegused rahastamisvahendid aitavad arengumaades saavutada aastatuhande arengueesmäärke. Sellised rakendusviisid nagu eelarvetoetus ja nn valdkondlik lähenemisviis on võimaldanud tihedamat koostööd partnerriikidega ning tõhusamat tööjaotust rahastajatevahelise kaasrahastamise kaudu.

Sellele vaatamata tehti läbivaatamise käigus kindlaks mitu puudust. Leiti, et kehtiv rakendusmehhanism on liiga keeruline ega võimalda seda vajaduse korral kiirelt kohandada. Käesolevas määruses on nimetatud puudusi otseselt käsitletud.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Partnerriikide ja -piirkondadega tehtava koostöö õigusraamistik on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu viienda osa III jaotise 1. peatükis. Sellest tulenevalt põhineb kavandatud ühtne rakendusmäärus aluslepingu artikli 209 lõikel 1 ja artikli 212 lõikel 2 ning komisjon esitab selle kooskõlas artiklis 294 sätestatud menetlusega. Kuna ELi toimimise lepingu artikleid 310–320 kohaldatakse ka Euratomi suhtes (vt Euratomi asutamislepingu artikkel 106a), võib ettepanek hõlmata ka tuumaohutusosalase koostöö rahastamisvahendi raames tehtava finantskoostöö rakendamist.

4. MÕJU EELARVELE

Ei kohaldata.

5. PÕHIELEMENDID

(1) I jaotis: Rakendamine – artiklid 1–3

Artiklis 1 (Reguleerimise ja põhimõtted) on sätestatud määruse eesmärgid, milleks on luua ühtlustatud eeskirjad välissuhete rahastamisvahendite kohta, kaitsta liidu finantshuve ning soodustada selliste rahastamisvahendite rakendamise lihtsamaks ja paindlikumaks muutmist.

Artiklis 2 (Tegevusprogrammide, üksikmeetmete ja erimeetmete vastuvõtmine) on sätestatud, et komisjon teeb rahastamisotsused mitmeaastastel programmdokumentidel põhinevate tegevusprogrammidenä. Erandkorras võib väljaspool tegevusprogramme vastu võtta ka üksikmeetmeid, kuid need peavad olema kooskõlas mitmeaastaste programmdokumentidega. Ettenägematutel ja nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib komisjon vastu võtta erimeetmeid, mida ei ole mitmeaastastes programmdokumentides sätestatud. Artikkel sisaldab komiteemenetluse eeskirju, mida tuleb nimetatud otsuste vastuvõtmisel järgida, ning nende võimalikke erandeid.

Artiklis 3 (Toetusmeetmed) on kindlaks määratud nende kulutuste liigid, millega toetatakse käesoleva määruse rakendamist ning mille võib katta liidu vahenditest (nt ettevalmistamise, järelmeetmete, järelevalve, kontrolli ja hindamise, teabe jagamise ning teavitamisega seotud tegevus). Selliseid meetmeid võib rahastada väljaspool programmdokumentide reguleerimisala.

(2) II jaotis: Rahastamismeetodeid käsitlevad sätted – artiklid 4–6

Artiklites 4–6 on praeguste tavade ja kindlakstehtud vajaduste põhjal esitatud käesoleva määruse alusel kasutatavate rahastamisliikide mittetäielik loetelu. Kehtestatud muudatustes on arvesse võetud viimase finantsmääruse sätteid. Eeskätt on artikliga 4 ette nähtud sellised uuenduslikud vahendid nagu laenud, tagatised, omakapitali või riskide jagamise rahastamisvahendi, ning kirjeldatud võimalikku korda seoses maksude, tollimaksude ja muude lõivudega. Selles on selgitatud, et käesoleva määruse kohaseid meetmeid võib komisjon rakendada otse või kaudselt, tehes eelarve täitmise seotud kohustused finantsmääruses loetletud mis tahes üksuse või isiku ülesandeks. Nimetatud sättes on määratletud ka kaasrahastamise liik (paralleelne või ühine).

Artiklis 7 (Liidu finantshuvide kaitse) on sätestatud meetmed liidu finantshuvide kaitsmiseks ja eelkõige selleks, et tal oleks (nimelt komisjoni, kontrollikoja ning Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) kaudu) võimalik rakendatavaid meetmeid kontrollida.

(3) III jaotis: Eeskirjad kodakondsuse kohta ja päritolureeglid seoses riigihangete, toetuste ja muude abi määramise menetlustega – artiklid 8–12

Artiklites 8–11 (Eeskirjad kodakondsuse kohta ja päritolureeglid seoses riigihangete, toetuste ja muude abi määramise menetlustega) on sätestatud tingimused, millega on reguleeritud käesoleva määruse rakendamisega seotud riigihangetes ja toetuste määramises osalemine. Kavandatud sätteid on märkimisväärselt lihtsustatud ning need viitavad eesmärgile liikuda sidumata abi osutamise suunas. Artiklites esitatakse kolmandate riikide üksikasjalikud abikõlblikkuse kriteeriumid (vastastikkuse nõue, rakendatud programmis osalemine, teatavate riikide abikõlblikkuse välistamine jne) ja sellega seotud erandid (pakutavad tooted või teenused ei ole kättesaadavad, äärmiselt pakilised olukorrad, kolmepoolne koostöö jne).

Artikliga 12 (Hindamine) pannakse komisjonile kohustus korrapäraselt hinnata rakendatud poliitika, programmide ja valdkondliku poliitika tulemusi ning programmitöö enda tõhusust. Hindamisega on seotud kõik asjaomased sidusrühmad ning aruanne edastatakse nõukogule ja Euroopa Parlamendile.

(4) IV jaotis: Lõppsätted – artiklid 13–17

Artiklis 13 (Kahe aasta järel esitatav aruanne) on sätestatud, et komisjon koostab iga kahe aasta järel aruande käesoleva määruse toimimise ja rakendamise kohta. Aruanne esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Artikliga 14 (Kliimameetmed ja bioloogilise mitmekesisusega seotud kulutused) on ette nähtud OECD meetoditel (nn Rio markerid) põhinev spetsiaalne jälgimissüsteem.

Artiklis 15 (Komiteed) on kirjeldatud asjaomaste komiteede kaasamist käesoleva määruse rakendamisse, mida on kohandatud vastavalt uuele komiteemenetluse määrusele¹.

Artiklis 16 (Rahastamisvahendite läbivaatamine ja hindamine) on sätestatud, et 2018. aasta keskpaigaks koostab ja esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse rakendamise hindamise kohta ning, kui see on asjakohane,

¹ Määrus (EL) nr 182/2011. Euroopa Investeeringispannga vaatleja võib osaleda vastavalt komitee töökorra komitee menetlustes panku puudutavates küsimustes kooskõlas (vt Komiteede töökorra standardeeskirjad, ELT C 206, 12.7.2011, lk 11).

seadusandliku ettepaneku vajalike muudatuste tegemiseks. Kõnealuses aruandes hinnatakse ka käesoleva määruse alusel vastu võetud meetmete mõju.

Artiklis 17 (Jõustumine) on sätestatud määruse jõustumine ja selle kohaldamine alates 1. jaanuarist 2014, kehtestamata selle aegumistähtaega.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse liidu välistegevuse rahastamisvahendite rakendamise ühised eeskirjad ja menetlused

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 209 lõiget 1 ja artikli 212 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liit peaks vastu võtma terviklikud rahastamisvahendid, mis hõlmavad mitmesuguseid välistegevusega seotud poliitikavaldkondi ning mille rakendamine nõuab konkreetseid ühiseid eeskirju ja menetlusi. Kõnealused rahastamisvahendid on järgmised: arengukoostöö rahastamisvahend, demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahend, Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahend, stabiliseerimise rahastamisvahend, tuumaohutusosalase koostöö rahastamisvahend, ühinemiseelse abi rahastamisvahend ja partnerluse rahastamisvahend.
- (2) Nimetatud vahendite puhul on tavaliselt sätestatud, et nende alusel rahastatavad meetmed peaksid olema hõlmatud mitmeaastase sihtprogrammiga, millega nähakse ette raamistik rahastamisotsuste vastuvõtmiseks kooskõlas finantsmäärusega,² ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määruses (EL) nr 182/2011 (millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes)³ sätestatud menetlustega.
- (3) Rahastamisotsused tuleks teha iga-aastaste või mitmeaastaste tegevusprogrammide ja üksikmeetmetena, kui järgitakse mitmeaastases sihtprogrammis sätestatud kavandamist, erimeetmetena, kui seda nõuavad ettenägematud ja põhjendatud vajadused, ning toetusmeetmetena.

² Nagu on viidatud põhjenduses 7.

³ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

- (4) Võttes arvesse, et asjaomased rakendusaktid on seotud poliitika kavandamise ja rahaliste vahendite kasutamisega ning neil on mõju eelarvele, tuleks nende vastuvõtmisel üldiselt kasutada kontrollimenetlust, välja arvatud rahaliselt väikesemahuliste meetmete puhul. Komisjon peaks aga vastu võtma viivitamata kohaldatavad rakendusaktid, kui see on tungiva kiireloomulisuse tõttu nõuetekohaselt põhjendatud seoses vajadusega liidu kiire reaktsiooni järele.
- (5) Rahastamisotsustes tuleks määruses (EL) nr 182/2011 sätestatud korras heaks kiita iga meetme kirjeldus, milles on täpsustatud selle eesmärgid, põhitegevus, oodatavad tulemused, kavandatud eelarve ning ajakava ja järelevalve kord.
- (6) Kui rahastamisvahendite rakendamise juhtimine tehakse ülesandeks finantsvahendajale, tuleks komisjoni otsusega reguleerida eelkõige riskide jagamine, rakendamise eest vastutava vahendaja tasustamine, rahaliste vahendite ja võimaliku kasumi kasutamine ja taaskasutamine.
- (7) Ühised eeskirjad ja menetlused peaksid olema kooskõlas liidu aastaeelarve suhtes kohaldatavate finantseeskirjadega, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (edaspidi „finantsmäärus”),⁴ mille puhul alati viidatakse kehtiva määruse viimasele versioonile ning mis hõlmab komisjoni vastu võetud asjaomaseid eeskirju⁵ finantsmääruse rakendamiseks.
- (8) Kuigi liidu välistegevuse rahastamisvajadus kasvab, on selliseks tegevuseks kasutatavad vahendid liidu majanduse ja eelarve seisukorra tõttu piiratud. Seepärast peab komisjon püüdma kasutada olemasolevaid vahendeid kõige tõhusamal viisil, eelkõige kasutades rahastamisvahendeid finantsvõimendusena. Finantsvõimenduse mõju suurendab see, kui rahastamisvahendite kaudu investeeritud ja nende abil saadud vahendeid lubatakse kasutada ja taaskasutada.
- (9) Euroopa Liidu finantshuve tuleks kogu kulutsükli vältel kaitsta proportsionaalsete meetmete kaudu, mis hõlmavad rikkumiste ärahoidmist, avastamist ja uurimist, samuti kadumaläinud, alusetult väljamakstud või ebaõigesti kasutatud vahendite tagasinõudmist ning vajaduse korral karistusi. Kõnealused meetmed tuleks ellu viia kooskõlas rahvusvaheliste organisatsioonide ja kolmandate riikidega sõlmitud kohaldatavate kokkulepetega.
- (10) Täpsemalt tuleks sätestada rahastamismeetodid, liidu finantshuvide kaitse, kodakondsust ja päritolu käsitlevad eeskirjad ning rahastamisvahendite hindamine,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

RAKENDAMINE

⁴ Praegu nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, 25. juuni 2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1).

⁵ Praegu komisjoni määrus (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, 23. detsember 2002, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 357, 31.12.2002, lk 1).

Artikkel 1

Reguleerimise ja põhimõtted

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse eeskirjad ja tingimused liidu rahalise abi andmiseks meetmetele, sealhulgas tegevusprogrammidele ja muudele meetmetele, järgmiste rahastamisvahendite alusel: arengukoostöö rahastamisvahend, demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahend, Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahend, stabiliseerimise rahastamisvahend, tuumaohutusalase koostöö rahastamisvahend, ühinemisele abi rahastamisvahend ja partnerluse rahastamisvahend, edaspidi koos „rahastamisvahendid” ja eraldi „kohaldatav rahastamisvahend”.
2. Komisjon tagab meetmete rakendamise kooskõlas kohaldatava rahastamisvahendi eesmärkidega, kaitstes tõhusalt liidu finantshuve. Rahastamisvahendite alusel antud rahaline abi vastab finantsmääruses sätestatud eeskirjadele ja menetlustele, sest finantsmäärus moodustab rahastamisvahendite rakendamise peamise finants- ja õigusraamistiku.
3. Kui see on meetme laadi arvesse võttes võimalik ja asjakohane, siis eelistab komisjon käesoleva määruse kohaldamisel kõige paindlikumate menetluste kasutamist, et tagada tõhus ja tulemuslik rakendamine.

Artikkel 2

Tegevusprogrammide, üksikmeetmete ja erimeetmete vastuvõtmine

1. Komisjon võtab vastu iga-aastased või mitmeaastased tegevusprogrammid, kui seda nõutakse kohaldatavas rahastamisvahendis viidatud sihtprogrammide põhjal.

Eelkõige juhul, kui tegevusprogrammi ei ole veel vastu võetud, võib komisjon erandkorras võtta sihtprogrammide põhjal vastu üksikmeetmed, tuginedes samadele eeskirjadele ja menetlustele kui tegevusprogrammide puhul.

Ettenägematute ja nõuetekohaselt põhjendatud vajaduste, asjaolude või kohustuste korral võib komisjon vastu võtta erimeetmed, mida ei ole sihtprogrammides sätestatud. Erimeetmeid võib samuti kasutada selleks, et hõlbustada üleminekut hädaabilt pikaajalise arenguga seotud tegevusele, sealhulgas meetmeteks, millega valmistatakse elanikkonda paremini ette korduvateks kriisideks.

2. Lõikes 1 ettenähtud tegevusprogrammid ja üksikmeetmed, mille puhul liidu rahaline abi ületab 10 miljonit eurot, ning erimeetmed, mille puhul liidu rahaline abi ületab 30 miljonit eurot, võetakse vastu kooskõlas artikli 15 lõikes 3 viidatud kontrollimenetlusega.

Sellist menetlust ei nõuta allapoole eespool nimetatud künnist jäävate tegevusprogrammide ja meetmete ega nende mitteoluliste muudatuste puhul. Mitteolulised muudatused on tehnilised kohandamised, näiteks rakendusaja pikendamine, assigneeringute ümberjaotamine prognoositud eelarve piires või eelarve suurendamine või vähendamine vähem kui 20 % võrra võrreldes esialgse eelarvega, tingimusel et sellised muudatused ei mõjuta märkimisväärselt esialgse

tegevusprogrammi või meetme eesmärged. Sellisel juhul teavitatakse Euroopa Parlamenti ja nõukogu tegevusprogrammide ja meetmete ning nende mitteolulistest muudatustest ühe kuu jooksul alates nende vastuvõtmisest.

3. Nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse tõttu, nagu kriisi-, kriisijärgse või ebakindla olukorra või sellise olukorra puhul, mis ohustab demokraatiat, õigusriiki, inimõigusi või põhivabadusi, võib komisjon vastu võtta viivitamata kohaldatavad rakendusaktid, sealhulgas kehtivate tegevusprogrammide ja meetmete muudatused kooskõlas artikli 15 lõikes 4 viidatud menetlusega.
4. Keskkonnatundlike projektide puhul, eelkõige uute suurte infrastruktuuride puhul viiakse projekti tasandil läbi asjakohane keskkonnavaline sõelumine, sealhulgas seoses kliimamuutuse ja bioloogilise mitmekesisuse alase mõjuga, ning vajaduse korral keskkonnamõju hindamine. Kui see on asjakohane, kasutatakse valdkondlike programmide rakendamisel keskkonnamõju strateegilist hindamist. Tagada tuleb huvitatud sidusrühmade kaasamine keskkonnamõju hindamisse ja avalikkuse juurdepääs selle tulemustele.

Artikkel 3

Toetusmeetmed

5. Liidu rahalistest vahenditest võib katta rahastamisvahendite rakendamise ja nende eesmärkide saavutamise kulud, sealhulgas kulutused selliseks rakendamiseks otseselt vajaliku ettevalmistamise, järelmeetmete, järelevalve, auditi ja hindamisega seotud haldustoele, samuti liidu delegatsioonide kulud rahastamisvahendite alusel rahastatavate tegevuste haldamiseks vajalikule haldustoele.
6. Tingimusel et punktides a, b ja c loetletud tegevused on seotud meetme kaudu rakendatava rahastamisvahendi üldeesmärkidega, võib liidu rahastamine hõlmata järgmist:
 - (a) uuringuid, koosolekuid, teavitamist, teadlikkuse suurendamist, koolitusi, teabe avaldamist ning muid meetmete haldamiseks vajalikke haldus- ja tehnilise toega seotud kulutusi;
 - (b) teadustegevust ja uurimusi asjakohastel teemadel ning nende tulemuste levitamist;
 - (c) teavitus- ja teabevahetusmeetmete, sealhulgas liidu poliitilistest prioriteetidest teavitamisega seotud kulutusi.
7. Toetusmeetmeid võib rahastada ka väljaspool mitmeaastaste sihtprogrammide reguleerimisala. Vajaduse korral võtab komisjon toetusmeetmed vastu kooskõlas artikli 15 lõikes 2 viidatud nõuandemenetlusega.

II JAOTIS

Rahastamiseetodeid käsitlevad sätted

Artikkel 4
Üldised rahastamissätted

1. Liidu rahalist abi võib muu hulgas anda finantsmäärusega ettenähtud järgmist liiki rahastamise teel:
 - a) toetused;
 - b) teenuste, asjade või ehitustööde hankelepingud;
 - c) eelarvetoetus;
 - d) maksed komisjoni loodud sihtfondidesse;
 - e) sellised finantsinstrumendid nagu laenud, tagatised, omakapital või kvaasiomakapital, investeringud või osalused ja riskijagamisvahendid, mida võib kombineerida toetustega;
 - f) kapitaliosalus rahvusvahelistes finantsinstitutsioonides, sealhulgas piirkondlikes arengupankades.

Kooskõlas finantsmäärusega võib liidu rahalist abi anda ka toetusena rahvusvahelistele, piirkondlikele või riiklikele fondidele, näiteks fondidele, mille on loonud või mida haldavad Euroopa Investeerimispank, rahvusvahelised organisatsioonid, liikmesriigid või partnerriigid ja -piirkonnad, et suurendada mitme rahastaja poolset ühisrahastamist, või mille on rajanud üks või mitu rahastajat projektide ühiseks rakendamiseks.

2. Punktis e nimetatud finantsinstrumendi rakendamiseks assigneeritakse ühe finantsinstrumendiga saadud tulud ja tagasimaksed vastavalt finantsmääruse artikli 18 lõikele 4 kõnealusele finantsinstrumendile sihtotstarbelise sisetuluna. Ajavahemikku 2007–2013 käsitlevas mitmeaastases finantsraamistikus juba sätestatud finantsinstrumentide puhul assigneeritakse asjaomased tulud ja tagasimaksed vastavale uuele finantsinstrumendile ajavahemikus 2014–2020.
3. Nagu on sätestatud finantsmääruses, rakendab komisjon liidu rahalist abi kas otse komisjoni talituste, liidu delegatsioonide ja rakendusametite kaudu või kaudselt, tehes eelarve täitmise finantsmääruses loetletud üksuste ülesandeks, sealhulgas koostöös liikmesriikidega.
4. Lõikes 1 ning artikli 6 lõikes 1 viidatud rahastamisliikide ning lõikes 3 viidatud rakendusmeetodite valimisel lähtutakse sellest, kas nende kaudu on võimalik täita meetme eesmärged, võttes muu hulgas arvesse kontrollimisega seotud kulusid, halduskoormust ja prognoositud mittevastavuste riski. Toetuste puhul kaalutakse selle raames ühekordsete maksete, kindlasummaliste maksete ja ühikukulude astmestiku kasutamist.
5. Rahastamisvahendite alusel rahastatavaid meetmeid võib rakendada paralleelse või ühise kaasrahastamise teel.

Paralleelse kaasrahastamise korral jagatakse meede mitmeks selgelt eristatavaks osaks, millest igatiht rahastab erinev kaasrahastav partner nii, et rahastamise lõppkasutust on alati võimalik kindlaks teha.

Ühise kaasrahastamise puhul jaotatakse meetme kogukulud kaasrahastavate partnerite vahel ning vahendid ühendatakse nii, et meetme konkreetsete tegevuste rahastamisallikat ei ole hiljem enam võimalik kindlaks teha.

6. Lõikes 1 või artikli 6 lõikes 1 viidatud rahastamisliike kasutades võib liidu ja tema partnerite koostöö toimuda muu hulgas järgmises vormis:
 - (a) kolmepoolsed kokkulepped, mille kaudu liit koordineerib partnerriigile või -piirkonnale antavat abi kolmandate riikidega;
 - (b) halduskoostöö meetmed, näiteks liikmesriigi ja partnerriigi või -piirkonna avalike asutuste, kohalike asutuste, riigiasutuste või avalikke teenuseid osutavate eraõiguslike üksuste vaheline mestimine, samuti liikmesriikide lähetatud avaliku sektori eksperte ning nende piirkondlikke ja kohalikke ametiasutusi hõlmavad koostöömeetmed;
 - (c) toetus avaliku ja erasektori partnerluse loomiseks ja haldamiseks vajalike kulude rahastamiseks ning
 - (d) valdkondlikku poliitikat toetavad programmid, millega liit toetab partnerriigi valdkondlikke programme;
 - (e) ühinemiseelse abi rahastamisvahendi ja Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi puhul toetatakse riikide osalemist liidu programmides ja ametites.

Artikkel 5

Maksud, tollimaksud ja muud lõivud

Liidu abi ei tekita konkreetseid makse, tollimakse ega muid lõive ning ei põhjusta nende kogumist.

Vajaduse korral peetakse partnerriikidega läbirääkimisi asjakohaste sätete üle, et vabastada liidu rahalise abi rakendamise meetmed maksudest, tollimaksudest ja muudest lõivudest. Vastasel korral on sellised maksud, tollimaksud ja muud lõivud rahastamiskõlblikud finantsmääruses sätestatud tingimustel.

Artikkel 6

Konkreetsed rahastamissätted

1. Lisaks artikli 4 lõikes 1 viidatud rahastamisviisidele võib kooskõlas finantsmäärusega anda järgmiste rahastamisvahendite alusel liidu rahalist abi ka järgmist liiki rahastamiseks:

- (a) arengukoostöö rahastamisvahendi ja naabruspoliitika rahastamisvahendi alusel võlakergendus rahvusvaheliselt kokku lepitud võlakergendusprogrammide raames;
 - (b) arengukoostöö rahastamisvahendi ja stabiliseerimise rahastamisvahendi alusel erandjuhul valdkondlikud ja üldised impordikavad, mida võib rakendada järgmiste kavadena:
 - i) valdkondlikud mitterahalised impordikavad;
 - ii) valdkondlikud valuutaimpordi kavad, millega rahastatakse vastava valdkonna impordi, või
 - iii) üldised valuutaimpordi kavad mitmesuguseid tooteid hõlmava üldimpordi rahastamiseks;
 - (c) demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi alusel otserahastamine järgmisel viisil:
 - i) väikesed toetused inimõiguste kaitsjatele kiireloomuliste kaitsemeetmete rahastamiseks;
 - ii) toetused meetmete rahastamiseks kõige raskemates tingimustes või olukordades, millele on viidatud demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendit käsitleva määruse artikli 2 lõikes 4, kui konkursikutse avaldamine ei ole asjakohane; Niisugused toetused ei ole suuremad kui 2 000 000 eurot ja nende kestus ei ületa 18 kuud, mida võib pikendada kuue kuu võrra juhul, kui nende rakendamine on seotud objektiivsete ja ettenägematute takistustega;
 - iii) toetused
 - ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroole;
 - Euroopa ülikoolidevahelisele inimõiguste ja demokratiseerimise edendamise keskusele, mis pakub Euroopa inimõiguste ja demokratiseerimise valdkonna magistriprogrammi ja ELi-ÜRO stipendiumiprogrammi, ning sellega seotud ülikoolide võrgustikule, mis pakub kolmandate riikide kodanikele täielikult kättesaadavat kraadiõpet inimõiguste valdkonnas.
2. Ühinemiseelse abi rahastamisvahendi ja Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi alusel antava liidu rahalise abi rakendamisel võib kasutada eelarve täitmist koostöös liikmesriikidega või Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi alusel tehtava piiriülese koostöö puhul kaudset eelarve täitmist, tingimusel et kohaldatava rahastamisvahendi põhjal vastu võetud delegeeritud õigusakt sisaldab finantsmääruse ja muude asjakohaste sätetega nõutavaid valdkondlikke ja täiendavaid eeskirju.
3. Eelarvelised kulukohustused, mis on seotud rohkem kui üht eelarveaastat hõlmavate meetmetega ühinemiseelse abi rahastamisvahendi ja Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi alusel, võib jaotada mitme eelarveaasta peale.

Artikkel 7

Liidu finantshuvide kaitse

1. Komisjon astub vajalikke samme tagamaks, et käesoleva määruse alusel rahastatava tegevuse rakendamisel kaitstakse Euroopa Liidu finantshuve pettuse, korrupsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse vastu ennetustegevusega, tõhusa kontrolliga ja alusetult väljamakstud summade sissenõudmise või, kui see on asjakohane ning abisaaja on riik või kolmanda riigi ametiasutus, tagastamisega. Vajaduse korral kohaldatakse ka tõhusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid karistusi.
2. Komisjonil ja kontrollikojal on õigus auditeerida dokumentide põhjal ja kohapeal kõiki toetusesaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid ning muid kolmandaid isikuid, keda on rahastatud liidu vahenditest.

Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib korraldada sellise rahastamisega otseselt või kaudselt seotud ettevõtjate tööruumides kohapealseid kontrole, mis peavad toimuma nõukogu määruses (Euratom, EÜ) nr 2185/96⁶ sätestatud korras ning mille eesmärk on teha kindlaks, kas toetuslepingu, toetuse andmise otsuse või liidu eelarvest rahastamise lepinguga seoses esineb pettust, korrupsiooni või mis tahes muud Euroopa Liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

Ilma et see piiraks esimese ja teise lõigu kohaldamist, antakse kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega sõlmitud lepingutega, toetuslepingutega ja toetuse andmise otsustega, samuti käesoleva määruse rakendamisest tulenevates lepingutega komisjonile, kontrollikojale ja OLAFile selgesõnaliselt õigus selliseks auditeerimiseks ja kohapealseks kontrolliks.

III JAOTIS

Eeskirjad kodakondsuse kohta ja päritolureeglid seoses riigihangete, toetuste ja muude abi määramise menetlustega

Artikkel 8

Ühised eeskirjad

1. Käesoleva määruse alusel kolmandate isikute heaks rahastavate meetmetega seotud hankelepingute, toetuste ja muudes abi määramise menetlustes võivad osaleda kõik füüsilised ja juriidilised isikud, kes on käesoleva jaotise järgmistes artiklites asjaomase kohaldatava rahastamisvahendi puhul kindlaksmääratud rahastamiskõlblike riikide kodanikud või seal tegelikult tegutsevad juriidilised isikud, ja rahvusvahelistele organisatsioonidele.
2. Meetmete puhul, mida partneriga ühiselt kaasrahastatakse või rakendatakse kaudse eelarve täitmise raames mõne volitatud asutuse kaudu või komisjoni poolt finantsmääruse kohaselt loodud sihtfondi kaudu, on riigid, mis on rahastamiskõlblikud vastavalt kaasrahastava või rakendava asutusega sõlmitud

⁶ EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2.

kokkulepetele või sihtfondi asutamisaktis kindlaksmääratud asjaomase asutuse eeskirjadele, rahastamiskõlblikud olenemata järgmistes artiklites sätestatud erieeskirjadest. Nagu samades kokkulepetes täpsustatakse, nõustub kaasrahastav asutus või rakendusasutus kohaldama käesolevas määruses sätestatud rahastamiskõlblikkuse eeskirju.

3. Meetmete puhul, mida rahastatakse ühest rahastamisvahendist ja lisaks sellele veel mõnest välistegevuse rahastamisvahendist, sealhulgas Euroopa Arengufondist, või ülemaailmset, piirkondlikku või piiriülest laadi meetmete puhul, mis hõlmavad ka asjaomaseid rahastamisvahendeid käsitlevate eeskirjade kohaselt rahastamiskõlblikke abisaajariike, võib kõnealuse meetme jaoks rahastamiskõlblikuna käsitleda asjaomase rahastamisvahendi alusel kindlaksmääratud riike.
4. Kõik käesoleva määruse raames rahastatavate hankelepingute või toetuslepingute alusel ostetud tooted ja kaubad pärinevad mõnest rahastamiskõlblikust riigist. Kui on lubatud kasutada konkureerivat läbirääkimistega menetlust, siis võivad need aga pärineda mis tahes riigist. Käesoleva määruse kohaldamisel on mõiste „päritolu” määratletud liidu asjaomastes tollialastes õigusaktides päritolureeglite kohta.
5. Käesoleva jaotise sätteid ei kohaldata ja need ei tekita kodakondsusega seotud piiranguid füüsiliste isikute suhtes, kes töötavad rahastamiskõlbliku töövõtja või, kui see on asjakohane, alltöövõtja juures või on sõlminud temaga muu seadusliku lepingu.
6. Kui finantsmäärusega on ette nähtud kaalutusõigus töövõtja valikul, peetakse vajaduse korral esmatähtsaks kohalike ja piirkondlike hangete korraldamist.
7. Erandina kõikidest muudest eeskirjadest võib käesoleva jaotise kohaselt kindlaksmääratud rahastamiskõlblikkust piirata taotlejate kodakondsuse, asukoha või olemuse põhjal, kui seda nõuavad meetme laad ja eesmärgid ning see on vajalik meetme tõhusaks rakendamiseks. Sellised piirangud võivad kehtida eelkõige hankemenetluses osalemise kohta piiriülese koostöö meetmete puhul.
8. Lepingu saanud pakkujad, taotlejad ja kandidaadid järgivad asjaomaseid keskkonnaalaseid õigusakte, sealhulgas mitmepoolseid keskkonnalepinguid ja rahvusvahelisel tasandil kokkulepitud tööõiguse põhireegleid⁷.

Artikkel 9

Arengukoostöö rahastamisvahend, Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahend, partnerluse rahastamisvahend ja tuumaohutuslase koostöö rahastamisvahend

1. Arengukoostöö rahastamisvahendi, Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi, partnerluse rahastamisvahendi ja tuumaohutuslase koostöö rahastamisvahendi alusel on rahastamiskõlblikud järgmistest riikidest pärit pakkujad, taotlejad ja kandidaadid:

⁷ Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni peamisi tööalaseid standardeid, konventsioone ühinemisvabaduse ja kollektiivläbirääkimiste kohta, sunniviisilise ja kohustusliku töö kaotamise kohta, töö saamisel ja kutsealale pääsemisel diskrimineerimise kaotamise kohta ning laste tööjõu kasutamise kaotamise kohta.

- (a) liikmesriigid, kandidaatriigid ja liidu tunnustatud potentsiaalsed kandidaatriigid ning Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriigid;
- (b) Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi puhul sellega hõlmatud partnerriigid ja Venemaa Föderatsioon, kui asjaomane menetlus toimub mitme riigi ja piiriülese koostöö programmide raames, kus ta osaleb;
- (c) Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni arenguabikomitee (edaspidi „OECD arenguabi komitee”) kindlaksmääratud arengumaad ja territooriumid, mis ei kuulu G20 riikide hulka, ning nõukogu 27. novembri 2001.aasta otsuse 2001/822/EÜ⁸ reguleerimisalasse kuuluvad ülemeremaad ja -territooriumid;
- (d) G20 riikide hulka kuuluvad OECD arenguabi komitee kindlaksmääratud arengumaad, ning muud riigid ja territooriumid, kui nad saavad käesoleva artikliga hõlmatud vahendite alusel abi liidu rahastatavatest meetmetest;
- (e) riigid, mille puhul komisjon on kehtestanud vastastikuse juurdepääsu välisabile. Vastastikuse juurdepääsu võib vähemalt ühe aasta pikkuseks piiratud ajaks anda juhul, kui riik loeb võrdsetel tingimustel rahastamiskõlblikuks liidust pärit üksused ja käesoleva artikliga hõlmatud rahastamisvahendite alusel rahastamiskõlblikud üksused. Komisjon teeb otsuse vastastikuse juurdepääsu ja selle kestuse kohta kooskõlas artikli 15 lõikes 2 viidatud nõuandemenetlusega, olles eelnevalt pidanud nõu asjaomase abisaajariigi või asjaomaste abisaajariikidega, ning
- (f) OECD arenguabi komitee liikmesriigid lepingute puhul, mida rakendatakse mõnes OECD arenguabi komitee kindlaksmääratud vähim arenenud riigis.

2. Komisjon võib käsitada rahastamiskõlblikena mitterahastamiskõlblikest riikidest pärit pakkujaid, taotlejaid ja kandidaate või mitterahastamiskõlbliku päritoluga tooteid juhul, kui:

- a) sellistel riikidel on abisaajate naaberriikidega traditsioonilised majandus-, kaubandus- või geograafilised sidemed või
- b) rakendatakse kolmepoolseid koostöölepinguid kolmandate riikidega või
- c) tegemist on pakilise olukorraga või kui tooted ja teenused ei ole asjaomaste riikide turul kättesaadavad või muudel nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, kui abikõlblikkuse eeskirjad muudaksid projekti, programmi või meetme elluviimise võimatuks või ülemäära raskeks.

3. Koostöös rakendatavate meetmete puhul on asjaomasel liikmesriigil, kellele komisjon on delegeerinud rakendusülesanded, õigus käsitada komisjoni nimel rahastamiskõlblikuna mitterahastamiskõlblikest riikidest pärit pakkujaid, taotlejaid ja kandidaate kooskõlas lõikega 2 ning mitterahastamiskõlbliku päritoluga tooteid kooskõlas artikli 8 lõikega 4.

⁸ EÜT L 314, 30.11.2001, lk 1.

Artikkel 10

Ühinemiseelse abi rahastamisvahend

1. Ühinemiseelse abi rahastamisvahendi alusel on rahastamiskõlblikud järgmistest riikidest pärit pakkujad, taotlejad ja kandidaadid:
 - (a) liikmesriigid, ühinemiseelse abi rahastamisvahendiga hõlmatud abisaajad riigid, Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriigid ning Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendiga hõlmatud partnerriigid ning
 - (b) rahastavad riigid, kelle puhul komisjon on kehtestanud vastastikuse juurdepääsu välisabile artikli 9 lõike 1 punktis e sätestatud tingimustel.
2. Komisjon võib käsitada rahastamiskõblikena mitterahastamiskõblikest riikidest pärit pakkujaid, taotlejaid ja kandidaate või mitterahastamiskõbliku päritoluga tooteid nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, kui:
 - (a) rahastamiskõblikkuse eeskirjad muudaksid meetme elluviimise võimatuks või ülemäära raskeks, sest tooted ja teenused ei ole asjaomaste riikide turul kättesaadavad, või tungivalt pakilistes olukordades või
 - (b) rakendatakse kolmepoolseid koostöölepinguid kolmandate riikidega.
3. Koostöös rakendatavate meetmete puhul on asjaomasel liikmesriigil, kellele komisjon on delegeerinud rakendusülesanded, õigus käsitada komisjoni nimel rahastamiskõblikuna mitterahastamiskõblikest riikidest pärit pakkujaid, taotlejaid ja kandidaate kooskõlas lõikega 2 ning mitterahastamiskõbliku päritoluga tooteid kooskõlas artikli 8 lõikega 4.

Artikkel 11

Stabiliseerimise rahastamisvahend ning demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahend

1. Ilma et see piiraks artikli 8 lõikes 7 sätestatud meetme laadi ja eesmärkidega kaasnevaid piiranguid, on nii hankelepingute või toetuste määramise menetluses osalemine kui ka ekspertide töölevõtmine stabiliseerimise rahastamisvahendi ning demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi raames piiranguteta võimalik.
2. Demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi raames on artikli 4 lõike 1 ja artikli 6 lõike 1 punkti c kohaselt rahastamiskõblikud järgmised asutused ja osalejad:
 - (a) kohaliku, riikliku, piirkondliku ja rahvusvahelise tasandi kodanikuühiskonna organisatsioonid, sh valitsusvälised mittetulunduslikud organisatsioonid ja sõltumatud poliitilised fondid, ühenduse organisatsioonid ning erasektori mittetulundusühingud, institutsioonid ja organisatsioonid, ja nende võrgustikud;

- (b) kohaliku, riikliku, piirkondliku ja rahvusvahelise tasandi avaliku sektori mittetulundusühingud, institutsioonid ja organisatsioonid ning võrgustikud;
- (c) riiklikud, piirkondlikud ja rahvusvahelised parlamentaarsed organid, kui see on vajalik käesoleva vahendi eesmärkide saavutamiseks ja juhul kui kavandatavat meetet ei ole võimalik rahastada mõne muu liidu välisabi vahendi raames;
- (d) rahvusvahelised ja piirkondlikud valitsustevahelised organisatsioonid;
- (e) juriidilised isikud, üksused, mis ei ole juriidilised isikud, ning nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel muud asutused ja osalejad, keda ei ole nimetatud käesolevas lõikes, juhul kui see on rahastamisvahendi eesmärkide saavutamiseks vajalik.

Artikkel 12

Meetmete hindamine

1. Komisjon kontrollib ja vaatab oma meetmed korrapäraselt üle ning hindab valdkondliku poliitika ja meetmete rakendamise tulemusi ja programmitöö tõhusust, kasutades selleks vajaduse korral sõltumatut välishindamist, et teha kindlaks, kas eesmärgid on saavutatud, ning võimaldada sõnastada soovitusi edasise tegevuse parandamiseks.
2. Komisjon saadab teavitamise eesmärgil oma hindamisaruanded Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Liikmesriigid võivad taotleda konkreetsete hindamiste arutamist artiklis 15 nimetatud komiteedes. Arutelude tulemusi võetakse arvesse programmide kavandamisel ja vahendite eraldamisel.
3. Komisjon kaasab käesoleva määruse alusel antava liidu abi hindamise etappi sobilikus ulatuses kõik asjaomased sidusrühmad.

IV JAOTIS

MUUD ÜHISED SÄTTED

Artikkel 13

Kahe aasta järel esitatav aruanne

1. Komisjon jälgib välistegevusega seotud rahalise abi meetmete rakendamisel tehtud edusamme ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule alates 2016. aastast iga kahe aasta järel aruande liidu rahalise abi rakendamise ja tulemuste ning võimaluse korral peamiste tagajärgede ja mõjude kohta. Nimetatud aruanne esitatakse ka Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele.
2. Kahe aasta järel esitatav aruanne sisaldab teavet eelmisel aastal rahastatud meetmete, kontrollimise ja hindamise tulemuste ning asjaomaste partnerite kaasamise kohta, samuti eelarveliste kulukohustuste ja maksete assigneeringute täitmise kohta. Selles

hinnatakse liidu rahalise abi tulemusi, kasutades võimaluse korral konkreetseid ja mõõdetavaid näitajaid abi rolli kohta rahastamisvahendite eesmärkide saavutamisel.

Artikkel 14

Kliimameetmed ja bioloogilise mitmekesisusega seotud kulutused

Rahastamisvahendite raames eraldatud rahaliste vahendite suhtes kohaldatakse OECD metoodikal põhinevat iga-aastast jälgimissüsteemi (nn Rio markerid), mis on integreeritud ELi programmide tulemusjuhtimise olemasolevatesse meetoditesse, et kvantifitseerida hindamistes ja kahe aasta aruannetes kliimameetmete ja bioloogilise mitmekesisusega seotud kulutused artikli 2 lõikes 1 viidatud tegevusprogrammide, üksikmeetmete ja erimeetmete tasandil. Igal aastal hinnatakse kliimameetmete ja bioloogilise mitmekesisusega seotud kogukulutusi vastu võetud sihtprogrammide põhjal.

LÕPPSÄTTED

Artikkel 15

Komiteed

1. Komisjoni abistavad rahastamisvahendite alusel loodud komiteed.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.

Kui komitee arvamus tuleb saada kirjaliku menetluse teel, siis lõpetatakse kõnealune menetlus ilma tulemusteta juhul, kui arvamuse esitamise tähtaja jooksul otsustab sedasi komitee eesistuja või nõutakse seda komitee liikmete lihthääletamusega.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamus tuleb saada kirjaliku menetluse teel, siis lõpetatakse kõnealune menetlus ilma tulemusteta juhul, kui arvamuse esitamise tähtaja jooksul otsustab sedasi komitee eesistuja või nõutakse seda komitee liikmete lihthääletamusega.

4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koostoimes nimetatud määruse artikliga 5.

Vastuvõetud otsus kehtib vastuvõetud või muudetud dokumendi, tegevusprogrammi või meetme kehtivusaja jooksul.

Artikkel 16

Rahastamisvahendite läbivaatamine ja hindamine

1. Komisjon koostab hiljemalt 31. detsembriks 2017 iga rahastamisvahendi eesmärkide saavutamist käsitleva aruande, tuginedes tulemus- ja mõjunäitajatele, millega mõõdetakse vahendite kasutamise tõhusust ja rahastamisvahendite Euroopa lisaväärtust, et teha otsus rahastamisvahendite alusel rakendatavate meetmeliikide

uuendamise, muutmise või peatamise kohta. Peale selle käsitletakse aruandes ka lihtsustamise võimalusi, sisemist ja välist ühtsust, kõikide eesmärkide jätkuvat asjakohasust ning meetmete osatähtsust liidu aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvuga seotud prioriteetide rakendamisel. Aruandes võetakse arvesse kõiki rahastamisvahendite pikaajalise mõju hindamise järeldusi ja tulemusi.

2. Kõnealune aruanne esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule, lisades sellele vajaduse korral seadusandlikud ettepanekud rahastamisvahendites vajalike muudatuste tegemiseks.
3. Eesmärkide saavutamise ulatuse hindamisel võetakse aluseks näitajate väärtus 1. jaanuaril 2014.
4. Komisjon palub partnerriikidel vastavalt abi tõhususega seotud rahvusvahelistele kohustustele esitada kõik andmed ja kogu teabe, mis võimaldaksid asjaomaseid meetmeid kontrollida ja hinnata.
5. Rahastamisvahendite pikaajalist mõju ja selle järjepidevust hinnatakse kooskõlas asjaomasel ajal kohaldatavate eeskirjade ja menetlustega.

Artikkel 17

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

nõukogu nimel
eesistuja